

15-ИЙ ОКТОМВРИЙ.

Надѣждата за настѫпителните дѣйствия на турцитѣ съвѣтъ изчезва. Вместо ранения подполковникъ Ринкевичъ, за началикъ на щаба на опълчението е назначенъ подполковникъ графъ Келлеръ. Азъ знаѣ малко графа Келлера още отъ Сърбия; като кавалергардъ и освѣнъ това офицеръ отъ генералния щабъ, той бѣше помощникъ на, като него сѫщо кавалергардъ и офицеръ отъ генералния щабъ, полковника Медведински, койго претърпѣ голѣма загуба въ боя на 16 Септемврий при Кревета и който неособено се отличава подъ Зайчаръ. Нѣ патилата учїтъ на умъ, затова, вѣроягъ, генерала и възлага голѣми надѣжди на опитността и энергията на новоназначенния младъ началикъ на щаба. Върховетъ на Балканъ се покриле съ снѣгъ и рисуватъ прѣдашатъ очи нова, още невидена, раскошна панорама; нѣ заедно съ наслаждението си отъ тая гледка, неволно си до-варвашъ на умъ предстоящето омразно зимуване съ дългата му нощи, виелици и мразове, които тѣй свирепствоватъ на Балканъ и ето че прелестта на първото впечатление изчезва изъ подъ натиска на неприятните мисли и прѣдположения. Тѣй като въ състава на 1-та бригада влизатъ 7 та и 8-та дружини, които сѫ расположени въ Търново, то азъ молихъ за разрѣщение да отидж въ Търново, единствено за да приемж дружините въ командването си и да имъ направяж инспекторски смотръ. Генерала изказа пълно съгласие за моето отиване и заповѣда да се напише върху имата командировка приказъ по опълчението. Като пѣкъ и пахъ прѣдъ видъ да вземж съ себѣ си и адютантината по домакинската часть на щаба, капитана Мерчански, азъ трѣбаше да го пречѣкамъ нѣкой и други денъ.

16-ИЙ ОКТОМВРИЙ.

Около 11 часа представява се на генерала графъ Толстой, койго стигналъ отъ пѫтуването си въ Горни Студенъ, дѣто въ настоящето врѣме е расположена главната квартира; въ сѫщото врѣме се представлява и князъ Вяземски, на когото ранитъ пооздравеле. Бѣдния князъ Вяземски се измѣчи въ продължение на два мѣсесца. Вѣчеръта стигна и